

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 019476 18 Uvp
Banja Luka, 27.02.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sudija Strahinje Ćurkovića predsjednika vijeća, Edine Čupeljić i Smiljane Mrše članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Dijane Jaćimović, u upravnom sporu po tužbi Pravobranilaštva, Sjedište zamjenika B.L. (u daljem tekstu: tužilac), protiv rješenja broj: ... od 27.07.2016. godine tužene Uprave, u predmetu utvrđivanja prava svojine, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjoj Luci broj 11 0 U 019476 16 U od 06.12.2017.godine, u sjednici vijeća održanoj dana 27.02.2020. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

Zahtjev zainteresovanog lica za naknadu troškova sastava odgovora na zahtjev se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom, odbijena je kao neosnovana tužba protiv osporenog akta bliže označenog u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba tužioca izjavljena protiv rješenja Područne jedinice Č., broj: ... od 19.01.2016. godine. Tim prvostepenim rješenjem utvrđeno je da je P. a.d. Č. (zainteresovano lice) stekao pravo svojine, kupovinom državnog kapitala u ODPP P. Č. na nekretninama, označenim kao k.č. broj 28/1, zv. „Pijaca.“ O., ekonomsko dvorište, u pov. od 3143 m², upisana u z.k. ul. broj 45 k.o. O., kao opštenarodna imovina, po novom premjeru označena kao k.č. broj 836/1, upisana u p.l. broj 85 k.o. Č. D., kao državna svojina, sa pravom korišćenja Skupštine opštine Č. Istovremeno, prvostepenom organu je naloženo da nakon pravosnažnosti tog rješenja na navedenim nekretninama izvrši uknjižbu prava svojine u zemljišnoj knjizi, kao i upis prava posjeda u katastarskom operatu u korist P. a.d. Č. sa 1/1.

U obrazloženju pobijane presude sud navodi da je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog akta nesporno utvrđeno da su predmetne nekretnine obuhvaćene Programom privatizacije prednika zainteresovanog lica, da se na istom nalazi objekat prodavnice G. broj 11 u Č., zbog čije izgradnje je to zemljište dodijeljeno predniku zainteresovanog lica tadašnjem AIPK P. Č., da je objekat izgrađen na osnovu odobrenja za građenje i da ima upotrebnu dozvolu od 11.09.1995. godine, da je izvršeno usaglašavanje stanja na terenu sa planom parcelacije i utvrđeno da predmetno zemljište čini zemljište za redovnu upotrebu objekta, kao i da je objekat i pripadajuće zemljište u faktičkom posjedu zainteresovanog lica, da je u zemljišnim knjigama upisano kao opštenarodna imovina a u

katastarskom operatu kao državna svojina, korisnik Opština Č., te zaključio da su ispunjeni uslovi iz odredbe člana 8 a. stav 2. Zakona o privatizaciji državnog kapitala u preduzećima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 51/06-79/11, u daljem tekstu: Zakon), da se podnosiocu zahtjeva, zainteresovanom licu na tim nekretninama utvrdi pravo svojine. Shodno utvrđenom, ne stoje prigovori tužioca u vezi pogrešno utvrđene površine zemljišta koje služi za redovnu upotrebu objekta, a ni prigovor da je objekat privremenog karaktera, jer je zemljište privedeno trajnoj namjeni. Takođe ne stoji ni navod da presude donesene u parničnom postupku u odnosu na podneseni zahtjev, imaju karakter presuđene stvari u upravnom postupku, s obzirom da se radi o odlučivanju za sticanje trajnog prava korištenja po drugom pravnom osnovu.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude tužilac osporava njenu zakonitost zbog povrede Zakona o upravnim sporovima, Zakona o opštem upravnom postupku i povrede materijalnog prava. Povredu materijalnog prava nalazi kao posljedicu pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s obzirom da je pogrešno utvrđen karakter predmetnog objekta i površina zemljišta koje je bilo predmet privatizacije. Ne spori da predmetni objekat ima izdatu urbanističku i građevinsku dozvolu, ali ističe da se radi o nadstrešnici koja je vremenom postala prodavnica građe i koja je izdata kao privremeno rješenje do upotrebe prostora prema urbanističkom planu. Iz strateškog plana prostornog uređenja u vrijeme privatizacije (novelirani urbanistički plan Grada Č. iz 1979. godine) se vidi da je na spornom lokalitetu planiran javni sadržaj prostor za tržnicu, što znači da predmetni objekat nije tretiran ni tada, a ni kasnije planom parcelacije iz 2004. godine, pa smatra da se radi o privremenom objektu. U početnom bilansu stanja, predmetni objekat je površine od 231 m², a ne navodi se površina od 3143 m², pa mu se ta površina ne može priznati u svojini. U postupku nije cijenjena činjenica da je zainteresovano lice prethodno pokušalo da ishoduje u parničnom postupku odluku o pravu vlasništva na tom zemljištu, da mu to nije uspjelo, kako proizlazi iz pravosnažne presude Okružnog suda u Banjaluci broj 73 0 P 004655 11 Gž od 29.11.2011. godine, pa s obzirom na izloženo smatra da se radi o presuđenoj stvari i da se u ovom postupku to pravo više ne može utvrđivati na predmetnom zemljištu. Ovakvim postupanjem došlo je do povrede imovinskih interesa stranaka u postupku pa predlaže da se zahtjev uvaži i pobijana presuda ukine.

Tužena u odgovoru na zahtjev ostaje kod svih navoda datih u obrazloženju osporenog akta.

Zainteresovano P. a.d. Č. po punomoćnicima Zajedničkoj advokatskoj kancelariji L.R. i M.B., advokata iz B. u odgovoru na zahtjev osporava njegove navode i smatra da je zahtjev nedozvoljen te da ga treba odbaciti, jer se u zahtjevu prigovara nepravilnosti i nepotpunosti utvrđenog činjeničnog stanja, što nije razlog za podnošenje zahtjeva. Ostali navodi iz zahtjeva su paušalni i nejasni. U toku postupka koji je prethodio donošenju osporenog akta u potpunosti su raspravljene sve relevantne činjenice neophodne za odlučivanje po zahtjevu u smislu člana 8 a. Zakona, pa je na takvo potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenjeno materijalno pravo, pa nema povrede zakona na koju se poziva tužilac. Izvedeni su svi neophodni dokazi te utvrđeno da se u konkretnom slučaju radi o stovarištu građevinskog materijala koje je građevinski objekat i koji čini kompletna parcela i u kojoj postoji izgrađen potpuno zatvoreni prostor za prodaju materijala koji nisu otporni na vanjske uslove i moraju biti skladišteni u zatvorenom prostoru, prostor sanitarnog čvora i natkriveni dio stovarišta tj. nadstrešnica ispod koje se smještaju materijali kojima ne smetaju niske ili visoke temperature, ali moraju biti sklonjeni od direktnog uticaja vanjskih uslova. Pored svih ovih objekata nalazi se i manipulativni prostor za saobraćaj koji služi prilazu pobrojanim

sadržajima odnosno za utovar i istovar građevinskog materijala. Kompletno stovarište je ograđeno i ima ulaznu i izlaznu kapiju, a prostor za redovnu upotrebu predmetnog objekta stovarišta građevinskog materijala čini parcela 836/1 k.o. Č. D. ukupne površine 3143 m². Prigovore tužioca o karakteru objekta i postojanju presudjene stvari nalazi bez osnova i bez uticaja na mogućnost ostvarivanja prava po osnovu člana 8 a. Zakona. Predlaže da se zahtjev odbaci ili u suprotnom da se odbije, te da mu se u svakom slučaju nadoknade troškovi sastava odgovora na zahtjev u ukupnom iznosu od 1.316,25 KM prema dostavljenom troškovniku.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovore na zahtjev, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“, broj 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz podataka spisa proizilazi da je postupak u ovoj upravnoj stvari pokrenut po zahtjevu zainteresovanog lica za utvrđivanje prava vlasništva na osnovu odredbe člana 8 a. stav 2. Zakona na naprijed navedenim nekretninama. U postupku po zahtjevu pribavljen je nalaz vještaka geometra i vještaka urbaniste, koji su dali odgovore na primjedbe tužioca i na osnovu kojih su u potpunosti raspravljene činjenice bitne za donošenje odluke u ovoj upravnoj stvari. To se prije svega odnosi na karakter predmetnog objekta koji je kao P. broj 11 čvrste gradnje u površini od 231 m², na parceli k.č.broj 836 zv. pijaca k.o. Č. unesen u Program privatizacije prednika zainteresovanog lica ODPP P.Č., u početnom bilansu stanja u poglavlju VIII „Podaci o nekretninama“. Objekat je izgrađen na osnovu odobrenja za građenje od 30.10.1980. godine i za isti je izdata upotreba dozvola 11.09.1995. godine u kojoj je objekat označen kao P. broj 11 u Č. Prema urbanističkoj saglasnosti od 02.10.1980 godine koja je data prema Noveliranom urbanističkom planu iz 1979. godine i situacionom planu iz 1980. godine, objekat je predviđen kao privremeno rješenje do upotrebe prostora za objekte prema urbanističkom planu. Taj urbanistički plan izmijenjen i dopunjen 2004. godine, kada je sačinjena dopuna Plana parcelacije i kada je prostor detaljno i konačno regulisan stambenim objektima (tri stambena objekta) i definisana i građevinska parcela. Prema stanju na terenu evedentno je da je prostor upotrebljen prema urbanističkom planu, zbog čega nema više razloga za postojanje rješenja sa karakterom privremenosti, niti je ta privremenost bila ograničena bilo kakvim rokom. Shodno navedenom nema osnova navod tužioca da se radi o objektu privremenog karaktera.

Zemljište na kojem je objekat izgrađen u tadašnjoj površini od 7950 m² dodjeljeno je na korištenje predniku zainteresovanog lica tadašnjem AIPK P. Č. zaključkom Skupštine opštine Č. broj ... od 11.11.1977. godine, radi izgradnje ekonomskog dvorišta i drugih objekata. Nakon što je 2004. godine definisana građevinska parcela u površini od 3.143 m², na terenu je izvršeno usaglašavanje stanja sa Planom parcelacije i izvršeno cijepanje i novo označavanje parcela, kako je naprijed i navedeno. Na terenu je parcela ograđena i na istoj se nalazi glavni prizemni objekat (izložbeni, prodajni i magacinski prostor građevinskog materijala) sa pratećim prostorom. S obzirom na navedeno, posebno je građevinska parcela definisana Planom parcelacije, a to zemljište i dodjeljeno predniku zainteresovanog lica, to je pravilan zaključak da zemljište za redovnu upotrebu objekta čini predmetno zemljište u površini od 3.143 m², pa nema osnova ni navod tužioca da se ta površina ne može priznati u svojini zainteresovanom licu.

Kod takvog stanja stvari, a kako je zainteresovano lice uz zahtjev priložilo sva propisana dokumenta, uvjerenje IRB B. L. o nekretninama iskazanim u početnom bilansu stanja, zemljišno knjižnu i katastarsku dokumentaciju i izvod iz sudskog registra o osnivanju

preduzeća, proizlazi da je prvostepeni organ u potpunosti postupak proveo u skladu sa pomenutom odredbom člana 8 a. stav 2. Zakona, pa su, po ocjeni ovog suda ispunjeni uslovi da se zainteresovanom licu u smislu navedene odredbe utvrdi pravo vlasništva na predmetnim nekretninama, kako su to pravilno utvrdili upravni organi i nižestepeni sud. Takođe su pravilno iz razloga koje prihvata i ovaj sud naprijed navedene prigovore tužioca odbili kao neosnovane. S obzirom da tužilac prigovore ponavlja i u zahtjevu potrebno je dodati, da ni po ocjeni ovog suda nema osnova za zaključak da se radi o presudjenoj stvari, jer je u parničnom postupku odlučivano po zahtjevu zainteresovanog lica za sticanje trajnog prava korištenja po osnovu Zakona o prometu zemljišta i zgrada („Službeni list SFRJ“ broj: 43/65-11/74), tj. po drugom pravnom osnovu, a niti se to stvarno pravo može poistovjetiti sa pravom svojine.

Kod takvog stanja stvari po ocjeni ovog suda u pobijanoj presudi nije ostvaren nijedan razlog njene nezakonitosti predviđen u odredbama člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužioca odbija, a na osnovu odredbe člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka o odbijanju zahtjeva zainteresovanog lica za naknadu troškova sastava odgovora na zahtjev za vanredno preispitivanje se temelji na odredbi člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku RS („Službeni glasnik RS” broj 58/03-61/13) u vezi sa članom 48. ZUS. Naime, odgovor na zahtjev nije obavezna radnja u postupku, tako da propustom davanja odgovora ne nastaju nikakve posljedice za stranku, a kako sadržaj odgovora na zahtjev nije imao uticaja na ishod odlučivanja o zahtjevu za vanredno preispitivanje, ovaj sud nalazi da trošak sastava odgovora nije bio neophodan za okončanje postupka po ovom pravnom sredstvu.

Zapisničar
Dijana Jaćimović

Predsjednik vijeća
Strahinja Ćurković

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić